

'Vrienden in de kunst,' begint meneer Mol met een gewichtige stem. 'Jullie aanwezigheid in mijn molshoop bewijst mijn stelling dat ook wij dieren zoeken naar schoonheid. In mijn collectie bevindt zich een werk dat alle Mona Lisa's en Nachtwachten overtreft: Popjes Dagpauwogen.' Iedereen klapt en Popje bloost.

Popje geeft haar mooiste tekening aan meneer Mol. Als meneer Mol de tekening in zijn museum hangt zijn alle vrienden zo trots: dit moet gevierd worden!

VERA de Muis

Marijolein Bastin

Een Vier Windstreken Prentenboek

VERA de Muis

Vera de Muis en haar vriendjes
Popje in de kunst

Marijolein Bastin

Marijolein Bastin

Popje in de Kunst

Vera de Muis en haar vriendjes

VERA de Muis

Op www.vierwindstreken.com kunt u zich aanmelden voor onze nieuwsbrief.
Hier vindt u ook al onze boeken en andere artikelen.

© 2014 De Vier Windstreken, Rijswijk
Tekst en illustraties van Marjolein Bastin
Alle rechten voorbehouden.
NUR 273, 274 / ISBN 978 90 5116 094 9

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt
door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke andere wijze dan ook
zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Vera de Muis en haar vriendjes Popje in de Kunst

Marjolein Bastin

'Wat kijk je toch verdrietig Popje, is er wat met je? Heb je soms buikpijn?' Vera neemt Popje in haar armen. 'Ik verlang zo verschrikkelijk naar Meneer Mol,' zegt Popje. 'We hebben hem al zo lang niet meer gezien. En ik houd echt van hem. Hij is zo alleen.' 'Je hebt gelijk Popje,' zegt Vera.

'Hoe zou het met hem gaan? Weet je wat, ga een mooie tekening voor hem maken, dan gaan we morgen naar hem toe.' Popje kijkt ineens weer blij. 'Frits, mag ik jouw kleurpotloden lenen? Ik zal heel voorzichtig zijn.' 'Alleen rood en zwart,' zegt Frits zuinig. 'En je mag er niet hard op drukken.'

Popje tekent vlinders, omdat Meneer Mol die nooit ziet onder de grond. 'Kun je zien wat het is, Frits?'

'Oh dat zie ik zo, het is een dagpauwoog.' En dat rode is een roodborstje.'

'Nee suffie, die donkerrode is een dagpauwoog aan de onderkant.'

'Ja,' zegt Frits, 'dat bedoelde ik ook.'

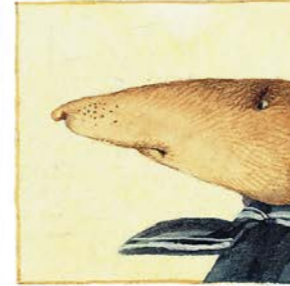
'Nietes,' zegt Popje. 'Welles,' zegt Fritsje kwaad.

NEE.

JA.

NIET!

WEL!

NIETES.

WELLES.

NIET!

WEL!

Popje legt de tekening voor Meneer Mol opzij. Boos kijkt ze Fritsje aan: 'Je zei eerst dat mijn vlinder een roodborst was. Je wist het gewoon niet – en dus verzon je maar wat.' 'Ik wist het WEL,' zegt Frits, 'ik zei nog: 't lijkt wel de achterkant van een dagpauwoog!'

AU AU

AU AU AU AU AU AU

En oh...Popje wordt ineens zo boos dat ze Frits een harde klap geeft. 'Jokkebrok!' 'Gemene griet!' 'Spinnenkop!' 'Bladluis!' 'Akelige spitsmuis!' 'Stomme koe! Je knijpt!'

Vera is boven. Het blauwe dekbedje heeft de hele ochtend in de zon over de vensterbank gehangen en het ruikt nu zo lekker fris. Ze verzint een leuk liedje over blauwe dekbedjes in de zon – maar juist als ze aan het tweede couplet wil beginnen, hoort ze beneden een geweldig kabaal. Ze rent de trap af...en daar rollen Popje en Frits vechtend over de grond!

Vechten? Dat mag niet! Ze trekt ze allebei uit elkaar en dan moet ze héél hard lachen. 'Wat zijn jullie lelijk als jullie zo boos zijn! Waar gaat het eigenlijk over?' Hijgend denkt Popje na...'ik weet het niet meer.' 'Ik ben het vergeten,' zegt Frits, terwijl hij zijn broek ophijs. 'Zullen we dan maar naar Meneer Mol gaan?' vraagt Vera.

De voordeur van de molshoop is dicht. Zou Meneer Mol niet thuis zijn? Ze kloppen maar er komt geen antwoord. Dan trekken ze heel hard aan de bel. Er gebeurt niets. 'Mag ik de deur intrappen?' vraagt Frits die dat wel eens in een stripboek gezien heeft. Het lijkt hem wel spannend.

'Ben je nou helemaal mal!' Vera is verontwaardigd en ze doet de deur voorzichtig open. 'Meneer Mol, oehoe, bent u daar?' Geen antwoord. Uit de donkere gang komt een muffe geur. 'Het ruikt alsof hij in geen tijden gedweild heeft,' zegt Popje. Heel zachtjes, voetje voor voetje, lopen ze de gang in. Het wordt steeds donkerder. 'Wat is dat?' zoemt Mevrouw Hommel naar het plafond wijzend. 'Het avondeten van Meneer Mol,' zegt Vera en ze kan nog net de boterbloem en de schoenen opvangen die Mevrouw Hommel vol afschuw wegschopt. Was ze maar weer in haar bloemenwei...

Popje wordt plotseling heel ongerust. 'Vera,' fluistert ze, 'Meneer Mol...zal toch niet...' 'Ssst,' zegt Vera, 'stil eens, ik geloof dat ik iets hoor.' Ze schuifelen door.

Een poosje staan ze aandachtig te luisteren. 't Lijkt wel een sportwagen,' zegt Fritsje hoopvol. 'Volgens mij is het een kettingzaag,' zegt Saar. Het Lieveheersbeest springt opgewonden op en neer: 'het is Meneer Mol, Meneer Mol die heel hard snurkt!' Ja, nu horen ze het allemaal.

Popje holt vast vooruit. 'Meneer Mol, wakker worden, ik heb een tekening voor u gemaakt!' Meneer Mol ligt onderuit gezakt met een boek over zijn hoofd. Hij droomt vast van regenwormen, want tussen het snurken door smakt hij telkens.

Popje trekt hem aan zijn broekspijpen, ze roept heel hard: 'WAKKER WORDEN,' maar hij wordt niet wakker. Dan stopt het snurken. Zijn stem klinkt boos als hij zegt: 'zie je niet dat ik zit te studeren! Ik werk me gek! Ik hoor je heus wel hoor, Popje!' Knorrig zet hij zijn bril, die van zijn hoofd gegleden was, weer recht.

